

kommende Bank finansierer“. Jeg tror, at mange Medlemmer vil have i Erindring, hvilke uhyggelige Forhold det affødte, at man ikke havde en saadan Lovbestemmelse forud for den Svindel, der fandt Sted her i København for en Del Aar tilbage, thi netop i Kraft af, at de samme Personer havde Hovedindfyldelsen saavel i et Pengeinstitut som i forskellige økonomiske Virksomheder, som det paagældende Pengeinstitut financierede, var det muligt at drive den omtalte Svindel i saa omfattende Grad, som Tilfældet blev. Det Mindretal, der ikke har tiltraadt dette Ændringsforslag, har dog tiltraadt en Del af det, idet det har kunnet gaa med til at forbyde, at Stillingen som Medlem af Direktionen i en Bank forenedes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i et Aktieselskab, som vedkommende Bank financierede. Dette Mindretal vil kun have udtaget Bestemmelsen om, at det skal forbydes et Medlem af Bankraadet at være Bestyrelsesmedlem i et saadant Aktieselskab. Jeg maa meget anbefale Flertallets Forslag, thi hvis man nøjes med det af Mindretallet foreslaaede, tror jeg, at hele denne Bestemmelse bliver betydningsløs.

I Ændringsforslaget under Nr. 9 til § 6 findes en Bestemmelse, som indeholdes i Sparekasselovforslaget, og som altsaa her kun medtages, fordi det er rimeligt, at den samme Bestemmelse findes i begge disse Love. Den gaar ud paa, at hvis en Laantager med Kautions udebliver med Rente eller Afdrag, skal derom inden den paafølgende Betalingstermin gives Kautionisterne Meddelelse. Vi har indenfor Udvalget diskuteret, hvorvidt vi burde beholde denne Bestemmelse i Sparekasselovforslaget. Et stort Flertal ønskede, at den skulde bibeholdes, og man enedes da om at lade det have sit Forblivende ved det, der nu en Gang er indført i Sparekasselovforslaget, og optage et tilsvarende Ændringsforslag til Banklovsforslaget.

Det sidste Ændringsforslag, der er stillet, angaar Optagelsen af en Bankstatistik. Det er stillet af den højtærede Handelsminister med, efter hvad der er meddelt Udvalget, Tilslutning fra de københavnske Banker, medens forskellige Provisbanker synes at have været mindre stemte for dette Forslag. Udvalget har ud fra de Oplysninger, der er meddelte det af Ministeren, ikke ment at burde gaa imod det af Ministeren stillede Forslag. Jeg kan i det hele ikke se, hvorfor Provisbankerne kan have noget at indvende mod en saadan Statistik.

Hermed har jeg gennemgaaet de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag, som jeg alle skal anbefale til Vedtagelse. Jeg vil, inden jeg slutter, nævne en Ting, jeg glemte, med Hensyn til Sparekasselovforslaget. Det er ikke noget, der direkte vedkommer Betænkningen eller de stillede Ændringsforslag, men et Spørgsmaal, som jeg anser det for rigtigt at fremføre. Der findes i Sparekasselovforslagets § 19 Bestemmelser vedrørende Sparekasseinspektøren og hans underordnede og den hele Sparekasseinspektions Lønningsforhold. Jeg henstiller til Handelsministeren, at det, naar der nu skal antages et betydeligt Antal Medhjælpere for Sparekasseinspektøren, ikke gøres til en absolut Betingelse, at der kun kan antages Folk med akademisk Uddannelse. Der sidder rundt omkring i vore Pengeinstitutter saavel i Banker som i Sparekasser Mennesker, der er begyndt ganske unge som Kontorister og har arbejdet sig fremad, men som alligevel ikke har Udsigt til at komme i nogen mere selvstændig Stilling. Men blandt disse Mennesker findes der overordentlig mange, som netop i Kraft af den store Erfaring, de har indhøstet ved at begynde franedet og arbejde sig fremad, har erhvervet sig udmærkede Betingelser for at kunne være Sparekasseinspektørens Medhjælpere med Hensyn til Kontrollen af Pengeinstitutterne. Jeg føler mig forvisset om, at naar denne Lov vedtages, vil der ogsaa med Hensyn til disse Stillinger komme Andragender fra Folk, som ikke har akademisk Uddannelse, men som den højtærede Minister fuldt vel kan betro de her omhandlede Stillinger. Jeg skal altsaa slutte med at bede den højtærede Handelsminister have dette Forhold i velvillig Erindring.

Jensen-Sønderup: De faa Bemærkninger, jeg skal gøre, knytter sig væsentlig til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag: Anden Behandling af Forslag til Lov om Banker. Jeg ønsker at indlede disse mine faa Bemærkninger med at gøre opmærksom paa, at Anledningen til, at vi i det hele beskæftiger os med et Banklovsforslag, er givet af det Landstingsudvalg, der i Samlingen 1909—10 behandlede det i Landstinget foreliggende Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser, idet vedkommende Landstingsudvalg fandt det rigtigere at indskrænke det foreliggende Lovforslag angaaende Spare- og Laanekasser, der var, skal jeg sige, en Udvidelse og Specificering af, hvad der